

עת"א 48189/03/15 - משטרת ישראל/ שירות בתי הסוהר נגד עבד אלעזים חסן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 48189-03-15 משטרת ישראל/ שירות בתי הסוהר נ' חסן(אסיר)
תיק חיצוני:

בפני עותרים נגד משיבים	כב' השופטת מיכל ברנט
משטרת ישראל/ שירות בתי הסוהר	
עבד אלעזים חסן (אסיר)	

החלטה

כללי

בקשה להארכת תקופת החזקתו של המשיב בהפרדת יחיד החל מיום 5.4.15 ולמשך שישה חודשים, בהתאם להוראות סעיף 19(ה)א לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971.

המשיב מרצה 33 שנות מאסר בגין עבירות ירי על כלי רכב ישראלי (ריבוי עבירות), החזקת נשק, הפעלת כלי ירייה וגרימת נזק לרכוש (ריבוי עבירות), כל זאת במסגרת פעילותו בארגון "התנזים", ומעיון בגזר דינו עולה כי חלקו בביצוע המעשים היה מרכזי ואף שימש כמקימה ומפקדה של חוליית יורים.

לאחרונה, ביום 17.7.14, הוגש כתב אישום נוסף בעניינו לבית המשפט הצבאי שומרון (2743/14) בגין מעורבותו בסיוע לניסיון חטיפת חייל לצרכי מיקוח בעודו נתון במאסר, וכמו כן קיים בעניינו מידע מודיעיני המייחס לו מעורבות שלילית, כוונת פגיעה בסגל והתנהגות שלילית כלפי סגל שב"ס.

המשיב שוהה בהפרדת יחיד החל מיום 24.4.14, וביום 18.11.14 הוארכה תקופת החזקתו בהפרדה למשך 6 חודשים (במסגרת עת"א (מחוזי ב"ש) 17015-11-14).

על אף סירובו של המשיב להשתלב בהפרדה זוגית, נערכו ניסיונות לשלבו בהפרדה זוגית, אולם עד עתה אלה לא נשאו פרי.

נטען, כי החזקתו של המשיב בהפרדה נדרשת לשם שמירה על בטחון המדינה, שמירה על בטחון בית הסוהר, מניעת

פגיעה ממשית במשמעת ובאורח החיים התקין של בית הסוהר ולמניעת עבירת אלימות.

טיעוני ב"כ הצדדים

ב"כ המבקשת הגיש לעיוני מידע מטעם שירות הביטחון הכללי ומידע שב"ס.

ב"כ המשיב טען כי המשיב שהה משך שנים רבות במאסר שלא בתנאי הפרדה, ועל כן המעשים שיוחסו לו ואשר בגינם הוא מרצה מאסרו אינם מצדיקים כשלעצמם החזקתו בהפרדה.

עוד טען ב"כ המשיב, כי לא קיבל פרפראזה של מידע שירות הביטחון הכללי וכי מידע שב"ס בחלקו אינו עדכני ובחלקו אינו רלבנטי. ביחס לטענה בדבר נקיטת אלימות כלפי קצין שב"ס נטען כי הוגשה תלונה הדדית מצד המשיב ליאח"ס בגין אלימות שנקט אותו קצין כלפיו.

ב"כ המשיב עמד על הקושי הגלום בתנאי הפרדה, בפרט כשמדובר באסיר בטחוני כשנמנעים ממנו ביקורים ושיחות טלפון, ועל כך שיש לבחון אפשרות לפגיעה מצומצמת יותר במשיב דוגמת השמתו באגף שמור.

דין והכרעה

אכן המשיב הינו אסיר בטחוני מזה שנים רבות, ולא שהה בהפרדה עד לעת האחרונה. עם זאת, די היה בעצם הפתיחה בחקירה חדשה, לא כל שכן בהגשת כתב האישום החדש בעניינו של המשיב, על מנת להצדיק בחינה מחודשת של תנאי מאסרו של המשיב.

יושם אל לב כי מלכתחילה תנאי מאסרם של אסירים ביטחוניים הינם מבוקרים ומפוקחים לנוכח כללי הביטחון הייחודיים הנדרשים בעניינם, ואלה מוגדרים בפקודת נציבות שירות בתי הסוהר מס' 03.02.00 שכותרתה "כללים ביחס לאסירים ביטחוניים" (להלן: פקודת האסירים הביטחוניים).

אסיר - לא כל שכן אסיר בטחוני - הממשיך בביצוע עבירות הנוגדות את האינטרסים של המדינה ומהוות פגיעה בביטחון הציבור ובטחון המדינה מתוככי הכלא - מביא על עצמו החמרה והקשחה בתנאי מאסרו, וזאת על מנת לסכל המשך פעילות זו. יחד עם זאת, על הפגיעה להיות מידתית ולשם השגת התכלית לשמה נועדה:

"את זכויות האדם המוקנות לאסיר אין להגביל אלא אם מדובר במגבלות הנובעות משלילת חירותו או נגזרות מתכליות ציבוריות אחרות, כגון הצורך בניהולו התקין של בית הכלא ושמירה על שלום יושביו וכגון השמירה על ביטחון המדינה, ובכפוף לעמידת הפגיעה כתוצאה מהטלת המגבלות בתנאי פסקת ההגבלה שבחוק היסוד, ככל שמדובר בזכות אדם המעוגנת בו [ראו: ע"א 1076/95 מדינת ישראל נ' קונטאר, פ"ד נ(4) 492, 499

(1996) (להלן: עניין קונטאר); עניין בורגאל, פסקה 5 לפסק הדין; עניין דוברין, פסקה 13 לפסק הדין; עניין רופאים לזכויות אדם, פסקאות 9-12 לפסק הדין]. (כב' הש' דנציגר ברע"ב 6956/09 מאהר יונס נ' שירות בתי הסוהר).

עיינתי בחומר המודיעיני שהינו מן העת האחרונה (613 ו-761) ובסקירה החסויה שהוגשו לעיוני, ובאתי לכלל מסקנה כי הפרדתו של המשיב נדרשת לשם שמירה על בטחון הציבור ובטחון המדינה, וכי לא ניתן לנקוט באמצעי אחר אשר יאיין את המסוכנות הנשקפת מן המשיב ואשר מידת הפגיעה שתיגרם ממנו למשיב תהא פחותה.

לאור האמור, אני מורה על הארכת תקופת החזקתו של המשיב בהפרדת יחיד וזאת למשך 6 חודשים החל מיום 5.4.15.

ניתנה היום, י' אייר תשע"ה, 29 אפריל 2015, במעמד הצדדים.